

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Ἐίχαμεν ὁμιλήσει γιὰ τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος, ἓνα, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας του τὸ ἔχομεν χωρίσει σὲ τέσσερις καταστάσεις, καὶ τὸ ἔχομεν ὀνομάσει Αἰσθησιακὸν αἰθέρα, Ἀποτυπωτικὸ αἰθέρα, Κινητικὸν αἰθέρα καὶ Δημιουργικὸν αἰθέρα.

Ἀργότερα θὰ ἴδωμεν ὅτι καὶ πολλὰ ἄλλα πράττει κάτω ἀπὸ τὴν Ἐποπτεῖαν τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχόν μας τοῦ ὑλικοῦ σώματος.

Θὰ τονίσω καὶ πάλιν ὅτι δέν εἶναι τέσσερα αἰθερικά σώματα ποῦ ἔχομεν ἀλλὰ ἓνα, τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει τέσσερις συγκεκριμένους λειτουργίες.

Ἀσφαλῶς κατ'ἀρχὴν θὰ ἀσχοληθοῦμεν μὲ τὸν αἰσθησιακὸν αἰθέρα, ἀποτυπωτικό καὶ κινητικό, ἀργότερα, ὅσοι θὰ προχωρήσετε, προχωρήσετε στὴν ψυχοθεραπείαν θὰ ἀσχοληθῆτε μὲ τὸν Δημιουργικὸν αἰθέρα.

Καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω ὑλικῶς ἓνα καὶ τὸ ἴδιον.

Ὅπως τὸ αἷμα κάμνει πολλές ἐργασίες μεστὸ ὑλικὸ μας σῶμα, ἔτσι καὶ τὸ αἰθερικό σῶμα κάμνει τέσ τέσσερις αὐτές συγκεκριμένους ἐργασίες, καὶ ἀκόμη περισσώτερες, καὶ, ἐπηρεαζόμενο πάντοτε ἀπὸ τὸ αἰθερικό ἀντίστοιχον τοῦ ψυχικοῦ σώματος καὶ τὸ αἰθερικό ἀντίστοιχον τοῦ Νοητικοῦ σώματος.

Ἐίχαμεν πεῖ, ὅταν προσηλωνόμεθα ἢ συγκεντρωνόμεθα σ' ἓνα μέρος τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος, τὸ αἰσθανόμεθα τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος. Ἐίμαστε προσηλωμένοι εἰς τὸ αἰσθησιακὸ μέρος τοῦ αἰθερικοῦ μας σώματος.

Καὶ πάλιν θέλω νὰ τονίσω ὅτι τὸ αἰθερικό σῶμα, δέν εἶναι ἀνεξάρτητο σῶμα ἀπὸ τὸ παχυλὸν ὑλικὸ σῶμα ὅπως εἶναι τὸ ψυχικό λεγόμενο σῶμα καὶ τὸ Νοητικό, εἶναι συνδεδεμένο μὲ τὸ ὑλικὸ σῶμα κι ἂν ἀποχωρισθῆ τουλάχιστον ὁ δημιουργικός αἰθὴρ ἀπὸ τὸ παχυλὸν ὑλικὸ σῶμα ἐπέρχεται τὸ φαινόμενο ποῦ ὀνομάζομεν θάνατο τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος. Προσέξτε στόσημεῖον αὐτό, δέν εἶναι ξεχωριστὸ σῶμα ἀπὸ τὸ παχυλὸ ὑλικὸ σῶμα, καὶ τὸ ὑλικὸ σῶμα ἐξαρτᾶται γιὰ τὴν ζωὴν του, τὴν ἀνάπτυξιν του, τὴν συντήρησιν του πρὸ πολὺ ἀπὸ τὸ αἰθερικό ἀντίστοιχό του παρά ἀπὸ τὸ αἷμα ἢ ἀπὸ ὀτιδήποτε ἄλλον τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος.

Ὅπως ὁ ἠλεκτρισμὸς μεταφέρεται διὰ τῶν συρμάτων οὕτω πῶς καὶ τὰ αἰθερικά ρευστὰ μέσα στοῦ αἰθερικό σῶμα μεταφέροντας διὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, συμπαθητικοῦ, παρασυμπαθητικοῦ, γαγγλίων, νεύρων κλπ. Τὰ νεῦρα τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος χρησιμεύουν διὰ δύο ἐργασίες, τὸν κινητικὸν αἰθέρα νὰ κινή τὸ παχυλὸν μας ὑλικὸ σῶμα κάτω ἀπὸ τὴν βούλησιν μας, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν κινητικὸν αἰθέρα τὸν χρησιμοποιεῖ τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ὡς αὐτὸς παλμοῦς τῆς καρδίας, τέσ εἰσπνοές μας στὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Ἐπὶ ἔρχονται νεῦρα μέσα στές φλέβες διὰ νὰ κινήται τὸ αἷμα;

Ὁ ἠλεκτρισμὸς κάμνει ὠρισμένες ἐργασίες διὰ τῶν συρμάτων ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὰ σύρματα μᾶς δίδει ὠρισμένα φαινόμενα. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ αἰθερικό σῶμα τουλάχιστον ὁ δημιουργικός αἰθὴρ, ἀνάγκη δέν ἔχει τοῦ νευρικοῦ συστήματος διὰ νὰ συντηρῆ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, διὰ νὰ ἐργάζεται μέσα στοῦ κέντρον κάθε αἰμοσφαιρίου, κάθε κυττάρου, κάθε ἀτόμου μέσα στοῦ ὑλικὸ σῶμα, ἀτόμου τῶν κοκκάλων. Προσέξτε τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν.

Μόνον ἡ μορφή ἐκεῖνη ποῦ θὰ ὀνομάζαμε αἰσθησιακὸ αἰθέρα καὶ κινητικό αἰθέρα χρησιμοποιεῖ τὸ νευρικό μας σύστημα.

Αἰσθησιακὸ αἰθέρα, γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι τὸ φαινόμενον ποῦ ὀνομάζομε πόνον εἶναι ἐρεθισμὸς ποῦ δίδεται διὰ τῶν νεύρων.

Τώρα, εἶναι ἀναγκαῖα τὰ νεῦρα τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος ἢ καὶ ὁ ὑλικὸς ἐγκέφαλος διὰ τὸν ἀποτυπωτικὸν αἰθέρα;

Ἐχομεν πεῖ ὅτι τὸ λεγόμενον ὑποσυνείδητο ἢ ὑποσυνείδητος Νοῦς καὶ ἡ Μνήμη κ.τ.λ.κ., δέν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ νευρικό σύστημα τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος, ἀλλὰ, ποῦ εἶναι ἡ μνήμη; Ποῦ ἐργάζεται ὁ ἀποτυπωτικός αἰθὴρ;

Γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι ὁ κινητικὸς αἰθέρ, χρησιμοποιεῖ τὰ νεῦρα. Φυσικὰ στὴν τηλεκίνησαν δὲν εἶναι ἀναγκαῖα τὰ νεῦρα, εἶναι ἄλλη μορφή κινήσεως αὐτῆ, στὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἐξασκηθοῦμεν πολὺ ἂν θέλομεν νὰ ἔχωμεν φαινόμενα.

Στὸν αἰσθησιακὸν αἰθέρα κατ'ἀρχὴν ἔχομεν ἀνάγκην τὸ Νευρικὸ μας σύστημα καὶ τὰ ὄργανα τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος, ὅμως, ὅταν προεκτείνωμεν κατὰ βούλησιν τὸ λεγόμενον ἐκτόπλασμα ὅταν συμπυκνώσωμεν αἰθερικότητα ἀπὸ τὸ αἰθερικὸ μας ἀντίστοιχο τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος,μποροῦμεν νὰ αἰσθανοῦμεν ὅπου προεκτείνωμεν αὐτὸ πού ὀνομάζουμε ἐκτόπλασμα.

Ὡστε, τόσον τὸν κινητικὸ ὅσον καὶ τὸν αἰσθησιακὸν αἰθέρα πού κατ'ἀρχὴν θὰ γνωρίσωμεν μέσα στὸ ὑλικὸν μας σῶμα μποροῦμεν νὰ τὸ προεκτείνωμεν καὶ νὰ αἰσθανοῦμεν καὶ νὰ κινήσωμεν ἀντικείμενα ἔξω καὶ μακρὰν ἀπὸ τὸ ὑλικὸ μας σῶμα.

Ὅμως τώρα, ὁ ἀποτυπωτικὸς αἰθέρ, ὁ πλέον μυστηριώδης θὰ ἔλεγα τὸ κέντρον τῆς ὑπάρξεως μας καὶ τὸ κέντρον περιστροφῆς τοῦ ἑαυτοῦ μας προσωπικότητος. Ὁ ἀποτυπωτικὸς αὐτὸς αἰθέρ πού μᾶς δίδει τὸ ὑποσυνείδητο τὸν ὑποσυνείδητο Νοῦ, πού μᾶς δίδει τὴν Μνήμη, ἔ, αὐτὸς εἶναι ὁ πλέον μυστηριώδης εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Καὶ ἐπαναλαμβάνω, εἶναι κάθε κύτταρο, κάθε ἄτομο τοῦ αἰθερικοῦ μας ἀντίστοιχου, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη μορφή ἐργασίας.

Ὅπως ἔχει μίαν εὐαίσθησιαν τὸ αἰθερικὸ κύτταρο πού παρὰλληλα μὲ τὲς ἄλλες του ἐργασίας, ὡς κινητικοῦ αἰθέρος καὶ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος, ἔχει μίαν εὐαίσθησιαν νὰ ἐξαποστέλλῃ γύρω του στὸ αἰθερικὸ μέρος τοῦ σύμπαντος, τόσον παχυλὸν ὑλικὸν αἰθερικὸ, ψυχικὸν καὶ Νοητικὸν, δονήσεις, κραδασμούς, συνοδευόμενας ἀπὸ αἰσθησιακὸν αἰθέρα καὶ κινητικὸν αἰθέρα ἄλλης πλέον μορφῆς πιδ' ἐκλεπτισμένης μορφῆς, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον πού ἕνας ραδιοσταθμὸς ἐξαποστέλλει τὰ κύματα του.

Δόξου χάριν, ἕνας ἄνθρωπος μέσον τῆς δυνάμεως τῆς τηλεαίσθησιος, τηλεπάθειος θὰ λέγαμε, μπορεῖ νὰ πάρῃ σκέψεις, καὶ αἰσθήματα ἑνός ἀνθρώπου τὰ ὁποῖα ἐναποθηκεύει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑποσυνείδητο, σὲ μεγάλας ἀποστάσεις μπορεῖ νὰ συντονισθῇ. Ἐνας ἀστροναύτης ὅσον μακρὰν καὶ νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν πλανήτην μας ἑκατοντάδες φορές πιδ' μακρὰν ἀπὸ ὅτι ἔχει φθάσει μέχρι τῆς στιγμῆς θὰ μπορῇ ἐν μιά καὶ μόνῃ στιγμῇ νὰ συντονισθῇ μὲ ἀγαπημένον του πρόσωπον καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ὑποσυνείδητό του, καὶ νὰ πάρῃ αἰσθήματα, συναισθήματα, σκέψεις, καὶ νὰ ἀποστείλῃ τὸ ἴδιο. Μυστηριώδης πολὺ εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ λεγομένου Ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος.

Δημιουργικοῦ ἀντλεῖ τὴν δυνάμιν τῆς ζωῆς, τὸ αἰθερικὸ σῶμα μας ἀπὸ πολλὰς πηγές, τὴν συνθέτει κάτω ἀπὸ τὴν Ἐποτειάν τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, τὴν συνθέτει, καὶ δίδει τὴν ζωὴν σὲ κάθε μόριον, κύτταρον, ἄτομον τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ νὰ ζῆσῃ νὰ πολλαπλασιασθῇ. Ὅποια βεῖα ἐργασία γίνεται μέσα σ' ἕνα ὑλικὸ σῶμα ἀνθρώπου ἢ ζώου ἢ φυτοῦ, Πάνσοφον ἐργασία, τὴν ὁποῖα ὀφείλομεν μέσον τῆς ἐνδοσκοπήσεως καὶ τῆς λογικῆς, νὰ ἐρευνήσωμεν, νὰ μελετήσωμεν, διὰ νὰ δυνηθώμεν, δυνηθοῦμεν νὰ κάμωμεν ὅτι ποιεῖ ὁ ΠΑΤΗΡ ἡμεῖς ὡς υἱοί. Υἱοί, ὡς τί δηλαδῆ; Ὡς αὐτοεπιγνώσεις. Βιδίτι ἀσφαλῶς τόσον τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ἀπρόσωπον μὲν ὅσον καὶ ὁ ΘΕΟΣ ΛΟΓΟΣ καὶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ ἐνσυνειδήτως ἐργάζονται.

Καὶ ἡμεῖς ὅταν ἐργαζόμεθα ἐνσυνειδήτως κατ'ἀρχὴν καὶ ἀργότερα ὑπερσυνειδήτως, ἐπιτελοῦμεν θεῖαν ἐργασίαν ἢ ὁποῖα γίνεται γύρω μας μέσα εἰς τὰ σύμπαντα. Γίνομεθα πραγματικοὶ υἱοὶ ΘΕΟΥ, κύριοι τοῦ Οἴκου μας.

Αὐτὸ εἶπα γίνεται, ὅταν ἀποκτήσωμεν τὴν ἐνσυνειδήτον αὐτοεπίγνωσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας ψυχῆς αὐτοεπίγνώσεως καὶ ὄχι προσωπικότητος πού δὲν εἶναι καὶ δύσκολον, μὲ τὴν προσήλωσιν, τὴν ἐνδοσκόπησιν νὰ ἀποκτήσωμεν, παρ' ὅλον πού κατ'ἀρχὴν τὴν αὐτοεπίγνωσιν ψυχῆς θὰ τὴν νομίζωμεν ὅτι εἶναι ἡ αὐτοεπίγνωσις προσωπικότητος ἑαυτοῦς μας, ἀλλὰ, ἀργότερα μὲ τὸν ἔλεγχον τῆς προσωπικότητος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὡς διπλῆς προσωπικότητος, διπλῆς ὄντοότητος μέσα μας, θὰ ξεχωρίσωμεν τὸν δυνατὸν ἀπὸ τὸν ἀδύνατον, τὸν ἀμαρτάνοντα ἀπὸ τὸν γνωρίζοντα τὴν ἀμαρτίαν, ὄχι ἐλέγχοντα, ὄχι τιμωροῦντα, προσέξετε πρὸς Θεοῦ. Αὐτὸν πού γνωρίζει καὶ νὰ νοθετεῖ.

Ὡστε, εὐκόλῃ μὲν ἡ ἐργασία τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος κατ'ἀρχὴν ἐντὸς τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος πού ἤδη ἔχομεν ἀρχίσει.

Ἐπίσης εὐκολὴ εἶναι καὶ ἡ ἐργασία τοῦ Κινητικοῦ αἰθέρος ποῦ ὑποσυνείδητα ἤδη ὅλοι μας γνωρίζομεν, ὅλοι μας κινούμεθα. Δυσκολευτήκαμε νὰ μάθωμεν νὰ περπατοῦμεν ὡς νήπια. Τώρα ὅμως ἐντελῶς μηχανικὰ πράττομεν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν. Δίδομεν τὴν διαταγὴν εἰς τὸν κινητικὸν αἰθέρα τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος.

Θὰ ἐξασκηθοῦμεν φυσικὰ ἀργότερα εἰς τὸν αἰσθησιακὸν αἰθέρα πέραν τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος σὲ μεγάλην ἀπόστασιν ὡς καὶ τοῦ κινητικοῦ αἰθέρος πέραν τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος, σὲ ἀπόστασιν. Τὰ φαινόμενα τῆς τηλεισθῆσις καὶ τηλεκινήσις θὰ εἶναι γιὰ μᾶς τόσο εὐκόλα ὅσον εὐκόλον εἶναι νὰ σηκωθοῦμεν ἀπὸ τὸ κάθισμά μας, νὰ κάμωμεν λίγα βήματα καὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν.

Αὕτῃ ἡ ἐργασία εἶναι εὐκολοτάτῃ γιὰ τὸν καθ' ἕνα. Γι' αὐτόν ποῦ δὲν ἔχει γνωρίσει νὰ περπατᾷ ὅμως εἶναι δυσκολοτάτῃ.

Δύσκολη ἐργασία θὰ εἶναι ὁ τρόπος ποῦ θὰ πρέπη νὰ μάθωμεν νὰ χειριζόμεθα τὸν λεγόμενον ἀποτυπωτικὸν αἰθέρα, νὰ γνωρίζωμεν τί ἀποθηκεύομεν εἰς τὸ λεγόμενον ὑποσυνείδητό μας ἐνσυνειδήτως τώρα.

Θὰ κυβερνοῦμεν ἐνσυνειδήτως τὴν ὑποσυνείδητον ἐργασίαν τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος καὶ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχοῦ. Τότε θὰ γίνωμεν κύριοι τοῦ οἴκου μας, νὰ ἐλέγχωμεν τὸ κάθε τι, νὰ κάνωμεν συγκρίσεις. Γιατί ὡς εἴπαμεν σ' ἕνα μάθημα, τὴν στιγμὴν ποῦ ἐσφαλμένα κάνει ἀποτύπωσιν εἰς τὸ ὑποσυνείδητον ἢ προσωπικότης, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς τὰ συμφέροντα, γηϊνὰ τῆς συμφέροντα ἐπιθυμίας καὶ πόθους, τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὅμως, ἢ πρᾶξις ἐκεῖνη, ἢ σκέψις ἐκεῖνη, τὸ συναίσθημα ἐκεῖνο ποῦ ἐδόξισε τὴν ὕλην καὶ ὑπερύλην ἀποτυπώνεται στὸν παγκόσμιον Νοῦ, σύμφωνα μὲ τοὺς Νόμους οἱ ὁποῖοι διέπουν κάθε σκέψιν κίνησιν συναίσθημα, διὰ νὰ γίνῃ σύγκρισις ὑπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως, γιὰ νὰ γεφυρώσῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἀλήθειας καὶ ἐσφαλμένης ἀποτυπώσεως τῆς σκιᾶς τῆς, τῆς λεγομένης προσωπικότητος.

Πολλές φορές ἡ ἐπέμβασις εἶναι λίγο ἀπότομη, ὅταν ἡ προσωπικότης εἰς τὴν ἀποτύπωσιν τῆς, ὅταν ἀμαρτάνει πολὺ, σφάλει, ἐγκληματεῖ, λέγω ἢ ἀποτύπωσις ἢ ὀρθὴ μέσον τῶν Νόμων καὶ τῆς ἀλήθειας ὑπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως, εἶναι τόσο ἀντίθετη καὶ σκληρὴ καμιὰν φορὰ, ποῦ ξυπνᾷ εἰς τὴν προσωπικότητα τὸ ὅτι θὰ λέγαμε, τύψεις τῆς συνειδήσεως.

Ὅλοι γνωρίζομεν ποθὸν μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ καμιὰ φορὰ αὕτῃ ἡ τύψις, ἢ σὲ ἐπανόρθωσιν ἢ σὲ ἀπόγνωσιν ἢ σὲ Νοητικὴν καὶ ψυχικὴν ἀσθένειαν ὡς τόσο σὲ τέλος ἐπέρχεται ἡ ἰσορροπία, ἰσορροπήσις Νόμων, ὅσον ὀδηγηρὴ καὶ ἂν εἶναι αὕτῃ ἡ ἀποτύπωσις τῆς ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως ποῦ θὰ τὸν ἔλεγα ἀόριστον ἔλεγχον, ὡς τόσο εἶναι εὐεργετικὸς. Ὡστε χρῆσις τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος ταυτοχρόνως μὲ τὴν προσωπικότητά μας, κάμνει ἡ ψυχὴ αὐτοεπιγνώσις ὀρθὴ ἀποτύπωσιν καὶ τὴν ἀναποθηκεύει εἰς τὸν παγκόσμιον Νοῦ. Ἴσορροπήσις ἀλήθειας καὶ γηϊνῶν ἀντιλήψεων τῆς προσωπικότητος ὀνομάζεται ἐξέλιξις, ἄλλως τελείωσις.

Ἐμεῖς ὕλην αὐτὴν τὴν ἐργασίαν θὰ τὴν κάμωμεν ἐνσυνείδητα ἀφοῦ φέρομεν μέσα μας τοὺς Νόμους τὴν ἀλήθειαν, γνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν ὅχι ὡς γνῶσιν πλὴν ἀλλὰ ὡς κτῆμα μας Σοφία, ὅταν θὰ μπορούμεν νὰ ἐλέγχωμεν κάθε σκέψιν μας, συναίσθημά μας, ἀσφαλῶς καὶ πράξεις μας ὅταν θὰ ἐπιτύχωμεν λέγω ἐνσυνειδήτως νὰ ἐλέγχωμεν σκέψεις μας, συναίσθηματά μας, ἐπιθυμίας μας, πράξεις μας, καὶ αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ ὀρθὸς τρόπος ζωῆς καὶ ὀρθῆς συμπεριφορᾶς.

Θὰ ἀρχίσωμεν τώρα τὴν ἐργασίαν μας ἐπὶ τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος καὶ κινητικοῦ αἰθέρος.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".